

सेट् ।) रेफोपधः । ड, बर्हते । इति दुर्गा-
दासः ॥

बल, क ड निरूपणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) क ड, बल-
यते धर्मं धीरः । अयं कैश्चिन्न मन्यते ।
इति दुर्गादासः ॥

बल, क म जीवने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) बलयति । इति
दुर्गादासः ॥

बल, ड दाने । वधे । निरूपणे । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ (भा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) ड,
बलते । इति दुर्गादासः ॥

बल, ज धान्यावरोधे । जीवने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-पर०-सक०-अक०-च-सेट् ।) बालः बलः ।
घनस्य भावो धान्यं सन्द्धिस्तस्य अवरोधः
प्रतिबन्धः धान्यावरोधः । बलति पुरयश्चीनं
विधिः । पुरयश्चीनस्य सन्द्धिं प्रतिबन्धति
इत्यर्थः । अयमर्थो अन्यैर्न मन्यते । बलत्य-
न्नेन लोकः । इति दुर्गादासः ॥

ब(व)लं, क्ली, (बलते विपश्चान् हन्तीति । बल + पचा-
द्यच् ।) सैन्यम् । (यथा, भगवद्गीतायाम् ॥११॥०॥
“अपत्यामं तदस्माकं बलं भौष्माभिरचितम् ।
पथ्यामन्विदमेतेषां बलं भौष्माभिरचितम् ॥”)
स्यौल्यम् । सामर्थ्यम् । अत्र शेषस्य पर्यायः ।
त्रिविधम् २ तरः ३ सहः ४ शौर्यम् ५ स्थाम ६
शुभम् ७ शक्तिः ८ पराक्रमः ९ प्राणः १० ।
इत्यमरः । १०८२०२॥ महः ११ शूद्र १२ । इति
शब्दरत्नावली ॥ ऊर्ध्वः १३ । इति जटाधरः ॥
तद्वैदिकपर्यायः । ओजः १ पा(वा)जः २ श्रवः ३
तरः ४ तवः ५ त्वचः ६ शूर्ध्वः ७ वाधः ८
नृमूढम् ९ तविधौ १० शुभम् ११ शुभम् १२
शूढम् १३ इचः १४ वीर्यः १५ शौल्यम् १६
सहः १७ यहः १८ वधः १९ वर्गः २०
हजन्म २१ हृक् २२ मज्जना २३ पौल्यानि २४
घर्षसिः २५ त्रिविधम् २६ स्थान्यः २७ शस्त्रम्
२८ । इत्यष्टाविंशतिर्व्यञ्जनामानि । इति वेदिनि-
घण्टी । २ । ६ । (यथा, मनुः । २ । ५५ ।
“पूजितं ह्यश्विनं निबलं बलमज्ञेयं चक्रेत् ॥”)
तत्तु गर्भस्यानालकस्य षष्ठे मासि भवति । इति
सुखबोधः ॥ गन्धरसः । रूपम् । इति मेदिनी । ले,
३७ ॥ शुक्रम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । २६३ ॥ (यथाह
सुश्रुतः । “धातूनां यत्परं तेजस्तत् खख्लोज
क्षदेव बलमित्युच्यते ॥”) वपुः । इति जटाधरः ॥
(यथा, रामायणे । ७ । १ । ३३ ।
“कीदृशो वै प्रभावोऽस्य किं बलं कः परा-
क्रमः ॥”)

पक्षवम् । इति शब्दरत्नावली ॥ रक्तः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ (बलमस्यास्तीति । बल + अर्श
आद्यच् ।) बलयुक्ते, जि । इति मेदिनी ॥* ॥
सद्योबलकराणि बलहराणि च यथा,—
“सद्योबलकरास्त्रीणि बालाभ्यङ्गं सुभोजनम् ।
सद्योबलहरास्त्रीणि अध्वानं मैथुनं च्वरः ॥”

बलकारकौषधं यथा, गारुडि । ११५ । १६६ अः ।
“शिवामलकचूर्णं वै मधुना उदकेन वा ।
बलानि कुर्वन्नासाया प्रत्युषे भक्ष्यं शिव ! ॥”
पारिभाषिकबलानि । यथा,—

“विद्याभिजनमित्राणि वृद्धिसत्त्वधनानि च ।
तपःसहायवीर्याणि देवेषु दृशं बलम् ॥”

इति महाभारते आपद्धर्मः ॥

अपि च ।
“अबलस्य बलं राजा बालस्य रुदितं बलम् ।
बलं मूर्खस्य मौनस्य तस्करस्यावृतं बलम् ॥”* ॥
अपि च ।

“चत्त्रियाणां बलं युद्धं व्यापारस्य बलं विश्रामम् ।
भिक्षा बलं भिक्षुकार्यां शूद्राणां विप्रसेवनम् ॥
हरौ भक्तिर्हरैर्दास्यं वैष्णवानां बलं हरिः ।
हिंसा बलं खलानाश्च तपस्या च तपस्विनाम् ॥

बलं वेशस्य वेश्यानां योषितां यौवनं बलम् ।
बलं प्रतापो भूपानां बालानां रुदितं बलम् ॥
सतां सत्वं बलं मिथ्या बलमेवासतां सदा ।
अनुगानामनुगमः स्वल्पस्थानाश्च सचयः ॥

विद्या बलं पठितानां वाग्विध्यं वणिजां बलम् ।
शश्वत्सुकर्मशीलानां गाम्भीर्यं साहसं बलम् ॥
धनं बलस्य धनिनां शूचीनाश्च विशेषतः ।
बलं विवेकः शान्तानां गुणिनां बलमेकता ॥

गुणो बलस्य गुणिनां चौराणाञ्चौर्म्यमेव च ।
विप्रवाक्यश्च कापत्यमधर्ममन्दिनिनां बलम् ॥
हिंसा च हिंसजन्तूनां सतीनां पतिसेवनम् ।
वरश्रीपौ सुराणाश्च शिष्याणां गुरुसेवनम् ॥

बलं धर्मो गृहस्थानां श्रद्धाणां राजसेवनम् ।
बलं स्तवः स्तावकानां ब्रह्म च ब्रह्मचारिणाम् ॥
यतीनाश्च सदाचारो न्यासः सत्यासिनां बलम् ।
पापं बलं पातकिनां सुभक्तानां हरिवैलम् ॥

पुरयं बलं पुरयवतां प्रजाणां नृपतिबलम् ।
फलं बलस्य षट्कार्यां जलधोनां जलं बलम् ॥
जलं बलस्य शस्यानां मत्स्यानाश्च जलं बलम् ।
शान्तिर्वलस्य भूपानां विप्राणाश्च विशेषतः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते गणेशखण्डे ३५ अध्यायः ॥
ब(व)लः, पुं, (बलते निरूपयति खेद्यमिति । बल +
अच् । बलदेवपत्न्यै नामैकदेश्यहृद्याद्यापि
सिध्यति भौमादिवत् ।) काकः । (यथा, महा-
भारते । ७ । ६ । २५ ।

“यथाः श्वेना बलाः कङ्का वायसाश्च सहस्रशः ॥”
बलदेवः । इत्यमरः । (यथा, भागवते । ८ । ५ । १६ ।
“पूष्णो ह्यपातयत् दन्तान् कलिङ्गस्य यथा बलः ॥”)
अस्य पद्मादीनां नामानि यथा,—

“रेवती नाम तनया रेवतस्य महौपतेः ।
उपयेमे बलस्तस्यां जज्ञाते निशठोच्छाकौ ॥”
इति विश्वपुराणि । ५ । २५ । १६ ॥

वरुणहृत् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (वायुना
प्रदत्तः कार्तिकेयायुचरभेदः । यथा, महा-
भारते । ६ । १५ । ४२ ।
“बलञ्जितबलश्चैव महावह्नौ महावह्नौ ।
प्रददौ कार्तिकेयाय वायुर्भरतसत्तम ॥”

रामपुत्रस्य कुशस्थान्ये जातस्य पारियात्रस्य
पुत्रविशेषः । यथा, भागवते । ६ । १२ । २ ।
“देवानीकस्ततोऽनीहः पारियात्रोऽथ तत्सुतः ।
ततो बलः स्थलस्तस्माद्वचनभोर्कसम्भवः ॥”
दनायुधः पुत्रविशेषः । यथा, महाभारते । १ ।
६५ । ३३ ।

“दनायुधः पुनः पुत्राश्चत्वारोऽसुरपुङ्गवाः ।
विश्वयो बलवीरौ च वृत्रश्चैव महासुरः ॥”
मेघः । इति निघण्टुः । १ । १० ॥) दैत्य-
विशेषः । इति मेदिनी । ले, ३७ ॥ तस्य
विवरणं यथा,—

“आसीद्दैत्यो बलो नाम महाबलपराक्रमः ।
देवगन्धर्व्यचाणां चन्द्रेन्द्रभयकारकः ॥
येन विश्वयुधैः सूर्यो भय आजी प्रपौडिताः ।
अनिलानलरक्षश्च वरुणश्च वश्रीकृताः ॥

संयम्य येन नागेन्द्रा महाभोगा महाविधाः ।
गरुडश्च हतोऽभ्यः सदाज्ञामभिवर्त्तनः ॥
येन संलिख्य शैलेन्द्रः कन्दकाकारकारितः ।
क्रीडार्थं येन विप्रेन्द्रः गिरयः प्रथिता भुवि ॥

तेन देवाः सन्नद्धादा दिवः सर्वे पलायिताः ।
दत्तं स्थानस्य पातालं समयं शरदां शतम् ॥
तथा ते भयमापन्ना मानं व्यक्ता गता गुरुम् ।
पृच्छन्ति विनयात् सर्वे शक्रस्य हितकारिणः ॥

केनोपायेन देवानां खर्गवाको भवेद्विज ।
भवान् हि नयवेत्ता च उपायं वद पृच्छताम् ॥
त्वमेव शास्त्रवेत्ता च हितः शक्रस्य नित्यश्रः ।
शङ्कोदधिनिमग्नानामतिपीतो भव द्विज ॥

यवं पृष्टः स देवैस्तु गुरुर्वचनमब्रवीत् ॥
वृहस्पतिरुवाच ।
यदयं दानवः शक्र ! न युद्धे भवतो वशः ।
रथे न क्षयमायाति अजेयः सङ्गरे यतः ॥

अतः कपटमास्थाय प्रार्थनीयः क्रतुं प्रति ।
दाता सत्त्वबलोपेतः स्वकायमर्थितेऽपि ॥
अतस्तस्य प्रार्थयिता विश्वभूमायामहोदधिः ।
द्विजरूपधरो भूत्वा याचनाय वधाय च ॥

गुरुणा चोदिता देवाः स्तुतास्ते निधनमृति ।
गताः सर्वे ततः शान्ता यत्र देवो जनाह्वनः ॥
माधवेन तदा देवा दृष्टा भयसमाकुलाः ।
क्रमाध्यासनसंलपैः सर्वे ते संस्तुतां शृणुम् ॥

संपृच्छितास्तदा सर्वे किमायातावदन् सुराः ॥
देवा ऊचुः ।
बलेन बलिना देव । सर्वे वित्रासिता वयम् ।
मायावी त्वं वधे तस्य नाथोपायो भवेत् क्वचित् ॥

विश्वरुवाच ।
करोमि भवतामिदं किञ्चिद्वै बलसंयुतः ।
सात्त्विको नयवेत्ता च सर्वशान्तिप्रारगः ॥

गूढमन्त्रविचारो स्याद्दर्शनकलतनुक्षयः ।
तस्य मायां कथं कर्तुं शक्यते सुरधत्तमाः ॥
पुरैका भवते विद्या सम दत्ता तु शूलिना ।
मोहिनी नाम विख्याता मोहं सा कुरुते शृणुम् ॥

ततोऽहं तस्य नाशाय स्मरामि परमेश्वरीम् ।
स्मरित्वा परमां विद्यां द्विजभावो जनाह्वनः ॥